

Geçenlerde Zaman gastesinde *alimleri tenkit kimlerin harcı* mealli bir başlık okudum. Sadece başlığı okudum ve içeriğini anladım. *Alimleri ancak başka alimler tenkit edebilir* diyordu sanırım.

Burada tuhaf bir durum var. Tensip ettiğim zaman kimse benden alimlik beklemiyor ama tenkit ettiğim zaman *alim* olmam gerek. Neticede tensip etmek için de, tenkit etmek için gereken vasıfların olması gerek. Alim değilsem, başkasının alim olup olmadığını nasıl bilebilirim?

Böyle yürümüyor. Buradaki maksat başka. *Alim değilsen otur oturduğun yerde* demek için kullanıyorlar. Benden *himmet* isterken ilmime bakmıyorsun, bir şeylere yardım etmemi isterken, gastene abone, okuluna öğrenci, operasyonuna tetikçi olurken alim olmam gerekmiyor ama tenkit etmeye niyet edersem, ilmimi ispat etmem gerekiyor.

Buna tam cahilane bir cevap verirdim ama o şimdilik dursun.

Böyle kerameti kendinden menkul alimlerin, söylediklerinin altını doldurmak yerine, *alim* sıfatının arkasına sığınmaları, sahiden çok acayip. Alimsen, alimliğini görelim. Bu işler kamyon kasasına lamba takmaya benzemiyor. Vazıh biçimde açıkla, derdin nedir mesela, kendini ne görüyorsun, verdiği hükümleri neye nisbetle veriyorsun. Bir takım menkıbeler, bir takım hikayeler, gözyaşı, salya, sümük, ona çamur, buna hamur, en son *ben alimim, cahillerce tenkitten varesteyim*.

Böyle bir ilim yok. Gizli ilim, adı üstünde, gizlidir. Ortaya çıkarılıp, insanların kafasının üstünde giyotin gibi sallanmaz. İstismar edilmez. Konuşulmaz. Sadece gerektiği yerde, şahsen, damla damla bahsedilir. Gizli olmayan ilimlerinse usulü akışı altı üstü bellidir.

H. Peygamber, H. İsa'nın babası olabilir diyorsan mesela, bunun altını dolduracak kadar ilmin olması gerekir. Yoksa, sen de benim kadar cahilsin, belki benden de fazla, zira ben bilmediğimi biliyorum ama sen onu da bilmiyorsun.